

УСПЈЕШНА ЦРНОГОРСКА ПРЕМИЈЕРА ДРУГЕ СИМФОНИЈЕ РЕЏА МУЛИЋА
УЗ ДИРИГЕНТСКУ ПАЛИЦУ РАДОВАНА РАДОВИЋА

Музика мири и везује народе

Да ли због борбеног „Словенског марша“ (Српско/руског марша) Чајковског, популарног дјела Моцарта Мусорског „Ноћ на голом брду“, обојеног словенском бајковитом традицијом, или првог извођења у Црној Гори лирске и на више момента њезне Друге симфоније „Косовка“ композитора „наше го ре лист“ Реџа Мулића, те све је праштало и на сцени и међу публиком на концерту Црногорско симфонијског оркестра у ЦНП-у. Диригент Радован Паповић, наша пијанисткиња Весна Ђокић, и оркестар, испраћени су громогласним аплаузима, који су измамил и на бис.

Деби Весне Ђокић са нашим симфонијским оркестром остаје у липепом сјећању – опипљива је била надахнутост ове младе пијанисткиње из Никшића и ансамбла док се орила са сцене друга Мулићева симфонија, композитора, рођеног у Рожајама, који је цео свој радни вијек посветио сакупљању музичког блага Косова и његовог оплемењивања, те музичком образовању младих нараштаја.

Част јој је што је леби са оркестром свирала под диригентском палицом маистра Радована Паповића и са ентузијастичним ансамблом какав је Црногорски симфонијски оркестар, казала је Ђокић, која ће се помињати у историји наше музичке сцене као умјетница која је прва изнијела солистичку диоинију у Мулићевој симфонији.

„Као да је писана за мене“ чула сам непосредно послеје овог концерта. Било ми је част што сам свирала на нашој премијери Мулићеве најпознатије симфоније. Искуство је било божанствено, музика је пуна експресије. Не припадам генерацији која га је запамтила живог, па ми је од велике помоћи било то што ми је једна професорка недавно рекла да је Мулић био човек потпуно лишен агресије, лирска душа пуна благодати. Трудила сам се да имплементирам њене ријечи у своје извођење овог дјела – објаснила је она.

Довољно је да вам немо пластично објасни композитора

и његову визију да стекнете утисак у каквом је расположењу и из каквих побуда он написао једно дјело. Зато јој није било тешко да дочара Мулићеве намирје које је уткао у своју симфонију.

Паповић не крије да га сарадња са црногорским симфонијским оркестром одушевљава јер, како каже, то је институција гдје се зна „ко ко си а ко воду носи“.

То је ансамбл који континуирано сазријева, који се доказао са свјетским диригентима и музичарима, тако да осјећам велико задовољство када са њима радим. Осјећам да ми прија сарадња са њима, а и њима самном. Већ сам у годинама кад сам превалио много тога у животно, па ме рад са њима

увјек одушевљава и оплемењује – прокомпаратисао је Паповић.

Овације како каже, припадају оркестру, а „он је ту само мало да координира“, ције штедно ријечи хвале диригент. Сваки концерт са црногорским симфонијарима му „продужава живот“, не крије Паповић, и истиче да су музичари показали велику покртвованост у постављању Мулићеве партитуре.

Прије годину дана из руку композитора Жарка Мирковића примио је Мулићеву партитuru и како каже, кад је чуо музику изузетно га је инепирисала.

– Свидјела ми се нако је тешка, тражи велики ансамбл. Мулић је изашао из школе

Марка Тајчевића, који је ударио темеље композиторске професије у Србији. „Косовка“ је занатски изванредно урађена, а Мулић се само мало тражио између клавирског концерта и симфоније, али није ми то смстало, јер кад сам чуо и просвирао дјело ушло ми је под кожу. Средан сам што је напакон и у Црној Гори зазвучала најбоља Мулићева симфонија – казао је Паповић. Радује се и због колега са Косова, са којима је како каже студирао и сарађивао током дуге каријере у оној Југославији.

– Знате, радујем се јер показало се да музика мири и везује народе – поручио је маестро.